

Stosownie do art. 4 pkt 7 u.t.d., przewóz regularny, to publiczny przewóz osób i ich bagażu w określonych odstępach czasu i określonymi trasami, na zasadach określonych w ustawie i w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1173, z późn. zm.).

W świetle orzecznictwa sądowno-administracyjnego, dla uznania przewozu za regularny, nie jest konieczne wykazanie spełnienia wszystkich przesłanek (w dosłownym rozumieniu) zamieszczonych w art. 4 pkt 7 u.t.d. Podstawowymi dwiema cechami charakteryzującymi przewóz regularny jest regularność tego przewozu oraz przewożenie określonej kategorii osób (pasażerów), z wyłączeniem innych osób (wyroku NSA z 19 kwietnia 2013 r. sygn. I GSK 165/12.) Przy ustalaniu, czy zachodzi "regularność przewozów" należy mieć na względzie pewną cykliczność, powtarzalność kursów, z i do określonych miejsc, wprowadzone stałe zasady przewozu w zakresie jego częstotliwości, podane do wiadomości pasażerom. Chodzi tu o przyjętą przez przewoźnika określoną w danym czasie systematyczność, według ustalonego i znanego pasażerom schematu, jeżeli zaś tenże schemat zakłada element zmienności, elastyczności co do godzin przejazdu oraz tras (przystanków) uwarunkowanych pewnymi czynnikami, przykładowo - porą roku, sezonowością, zwiększonym lub zmniejszonym zapotrzebowaniem na przewóz etc., to fakt ten sam w sobie nie wyklucza regularnego charakteru przewozu.

Na tle obowiązującego stanu prawnego oraz zaprezentowanej wykładni przytoczonych przepisów obowiązkiem organów rozstrzygających w sprawie było ustalenie, czy wykonywany przez skarżącego przewóz spełniał opisane przesłanki uznania go za przewóz regularny, a zatem, czy miał charakter publiczny, odbywał się na określonej trasie i w określonych odstępach czasu, znanych pasażerom, dotyczył określonej kategorii osób.

W świetle powyższych ustaleń organy miały zatem wystarczające podstawy do uznania, iż przewozy wykonywane przez skarżącego są przewozami regularnymi. Moc dowodowa zarówno dokumentu urzędowego jakim jest protokół kontroli drogowej, jak i dowodu z zeznań kierowcy, nie została obalona w toku postępowania, w szczególności strona nie przedstawiła żadnego przeciwdowodu. Powyższe wskazuje, że mamy do czynienia w sprawie z przewozem wykazującym określoną w danym czasie systematyczność, według ustalonego i znanego pasażerom schematu. Fakt, że ten schemat zakłada element potencjalnej zmienności, elastyczności co do godzin przejazdu niewątpliwie nie wyklucza regularnego charakteru przewozu.

Zdaniem Sądu, organ dokonał prawidłowej subsumpcji opisanych ustaleń faktycznych do obowiązującego stanu prawnego, trafnie przyjmując, w kontekście przepisów art. 4 u.t.d., że wyczerpują one przesłanki do uznania, że skarżący wykonywał przewóz regularny. Wykonywany przewóz nie mógł być zaliczony do okazjonalnego zważywszy na okoliczność niewątpliwego utrzymywania regularności przewozów z uwagi na fakt, że definicja przewozu okazjonalnego, jaka znajduje się w ustawy o transporcie drogowym jest nieprecyzyjna i nie określa, co dokładnie jest przewozem okazjonalnym, stanowiąc jedynie, że przewóz okazjonalny to przewóz osób, który nie stanowi przewozu regularnego, przewozu regularnego specjalnego albo przewozu wahałowego, uznać należy, że w celu wykładni tego pojęcia można posłużyć się posiłkowo przesłankami zawartymi w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 684/92 z dnia 16 marca 1992 r. w sprawie wspólnych zasad międzynarodowego przewozu autokarami i autobusami oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 11/98 z dnia 11 grudnia 1997 r. zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 684/92 w sprawie wspólnych zasad międzynarodowego przewozu pasażerów autokarami i autobusami, który określa, że usługi okazjonalne są to usługi, które nie są objęte definicją usług regularnych, w tym specjalnych usług regularnych, oraz które w szczególności

Przewóz regularny - przesłanki

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: niedziela, 12, luty 2017 10:39

Marcin Maksymiuk

Odsłony: 1788

charakteryzują się faktem przewożenia grupy pasażerów zebranej z inicjatywy klienta lub samego przewoźnika.

Wyrok II SA/OI 948/16 Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 24 listopada 2016 r.

Źródło: [CBOSA](#)